

การศึกษาความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้ภาระงานจิกซอว์
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

The Study of The Learning Ability of English Vocabulary through
Jigsaw Task in Mathayousuksa 1 Students

อ้อยทิพย์ ไทยน้อย¹, ปัทมธดา วงษ์โยธา², รัชนิภา บุณย์ เนตรภักดี³,
สุทธิพงษ์ ฉายาพัฒน์⁴, ศุภฤกษ์ ต่อพันธ์⁵, แก่นเพชร แผงสีพล⁶,
กิตติยานนท์ วรรณวงศ์⁷

Aoythip Thainoi¹, Patlada Wongyotha², Ratchaniboon Netrbhakdi³,
Suttipong Sayapuat⁴, Suparoek Torpan⁵, Kaenpetch Phaengsapol⁶,
Kittiyanon Wannavong⁷

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม วิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน

Author for correspondence: Email: patladakk@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความสามารถด้านการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้ภาระงานจิกซอว์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนภูเวียงวิทยาคมจังหวัดขอนแก่น ก่อนเรียนและหลังเรียนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 39 คน โดยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Selection) แบบแผนการวิจัยเป็นการวิจัยเชิงทดลองแบบกลุ่มเดียวทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้สอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้ภาระงานจิกซอว์ แบบทดสอบวัดความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้ภาระงานจิกซอว์ ซึ่งการดำเนินการทดลองใช้ระยะเวลา 10 สัปดาห์ๆ ละ 2 ชั่วโมง รวมทั้งหมด 20 ชั่วโมง ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษก่อนเรียนเท่ากับ 9.23 คิดเป็นร้อยละ 30.77 และหลังเรียนเท่ากับ 22.31 คิดเป็นร้อยละ 74.36 ซึ่งคะแนนหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย ความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้ภาระงานจิกซอว์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

คำสำคัญ: ความสามารถ, การเรียนรู้, คำศัพท์ภาษาอังกฤษ, ภาระงานจิกซอว์

Received:18/01/62, Revised:25/02/62, Accepted: 05/03/62

Abstract

The purposes of this study were to study and compare the learning ability of English vocabulary through Jigsaw Task of Mathayomsuksa 1 students before and after the instruction. The sample consisted of 39 students of Mathayomsuksa 1 students at Phuwiengwittayakhom School, Khonkaen Province, in the first semester of the academic year 2018. They were selected by purposive selection. The design of this research was a one group pretest-posttest design. The research instruments included 10 lesson plans and the English vocabulary test. The findings were as follows;

The students' pretest and posttest mean scores on the learning ability of English vocabulary were 9.23 or 30.77 percent and 22.31 or 74.36 percent respectively. The posttest score was higher than the criteria of 70 percent and it was significantly higher than that of the pretest at the .01 level.

Keywords: Ability, English Vocabulary, Jigsaw Task, Learning

บทนำ

ภาษาอังกฤษได้ถูกกำหนดให้เรียนตลอดหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 ได้กำหนดให้มีการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษตั้งแต่ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จนถึง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มุ่งหวังให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพ และศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลก และสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551: 190) นอกจากนั้นประเทศไทยได้เข้าไปเป็นส่วนหนึ่งของประชาคมอาเซียน (ASEAN Community) ซึ่งการเรียนการสอนภาษาเพื่อการพัฒนาการ ติดต่อสื่อสารระหว่างกันในประเทศอาเซียน นักเรียนต้องเป็นบุคคลที่สามารถใช้ภาษาต่างประเทศในการสื่อสารโดยใช้หนังสือและตำราเรียน และสื่อที่เป็นภาษาต่ออังกฤษในการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้ นักเรียนไทยสามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้อย่างสร้างสรรค์ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2553) ซึ่งดังที่กล่าวมานั้นพื้นฐานการเรียนรู้ภาษาอังกฤษคือ การเรียนรู้คำศัพท์ ที่นับว่าเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งสำหรับการเรียนรู้ภาษา ดังที่ ครอส (Cross, 1995: 5) ได้กล่าวไว้ว่า องค์ประกอบพื้นฐานของภาษาที่สำคัญอย่างหนึ่งก็คือคำศัพท์ และการรู้จักคำศัพท์เป็นสิ่งที่ช่วยสร้างความเข้าใจในการสื่อสาร วัตถุประสงค์ที่สำคัญสำหรับการสอนภาษาอังกฤษ คือการที่ครูมีส่วนช่วยส่งเสริมและสนับสนุนให้นักเรียนได้รับคำศัพท์ที่มีประโยชน์ให้มากที่สุด และยังคงไม่หยุดนำเสนอ

คำศัพท์ใหม่รวมทั้งการฝึกใช้คำเหล่านั้นเพื่อก่อเกิดความเข้าใจทั้งความหมายและการนำไปใช้ได้ถูกต้อง ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นของ ริชาร์ดส และ เรนันด์ยา (Richards & Renandya, 2005: 255-266) ที่กล่าวไว้ว่าการรู้คำศัพท์จะช่วยให้นักเรียนมีความสามารถพูด ฟัง อ่าน และเขียน และนักเรียนจำเป็นต้องรู้กลวิธีในการเรียนรู้คำศัพท์ใหม่เพื่อความสำเร็จในการสื่อสาร นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับ เรวดี หิรัญ (2533: 150) ที่กล่าวว่า การที่นักเรียนรู้จักคำศัพท์น้อยเกินไปอาจส่งผลต่อแรงจูงใจในการเรียนภาษา นักเรียนเกิดความเบื่อหน่าย มีเจตคติที่ไม่ดีและอาจเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้นักเรียนไม่ยอมเรียนภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับการสอนคำศัพท์เพื่อจัดกิจกรรมการเรียนการสอน พบว่าการสอนโดยใช้ภาระงานจิกซอร์ (Pica, Kanagy & Falodun, 1993: 19-20) เป็นภาระงานชนิดหนึ่งที่ทำให้นักเรียนทำภาระงานโดยให้มีปฏิสัมพันธ์ในการเลือกและแลกเปลี่ยนข้อมูลเพื่อการตัดสินใจหรือทำงานที่ได้รับมอบหมายให้เสร็จสมบูรณ์ สอดคล้องกับผลการศึกษาวิจัยของเบลค (Blake, 2000: 120-136) ที่พบว่าภาระงานจิกซอร์ เป็นภาระงานที่มีประสิทธิภาพมากกว่าภาระงานอื่นๆ

จากการศึกษาการเรียนการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษในปีการศึกษา 2560 ของโรงเรียนภูเวียงวิทยาคม ตำบลภูเวียง อำเภอภูเวียง จังหวัดขอนแก่น พบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีปัญหาในทักษะด้านความรู้คำศัพท์ คือ รู้คำศัพท์น้อย ไม่ทราบความหมายและหน้าที่ของคำ รวมทั้งไม่สามารถนำคำศัพท์ไปใช้ในประโยคได้อย่างถูกต้อง นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน (อ21101) มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 31.50 ซึ่งต่ำกว่าที่โรงเรียนกำหนดร้อยละ 70 จากปัญหาและความสำคัญดังกล่าว ทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะพัฒนาการเรียนรู้คำศัพท์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยประยุกต์ขั้นตอนและการจัดการเรียนรู้โดยใช้ภาระงาน ตามแนวคิดของวิลลิส (Willis, 1996: 56-58) และภาระงานจิกซอร์ตามแนวคิดของ พิกะ คานากิ และฟาโลดุน (Pica, Kanagy & Falodun, 1993: 19-20) ทั้งนี้ผู้วิจัยต้องการศึกษาว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้ภาระงานจิกซอร์นั้น จะมีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนหรือไม่ ซึ่งผลที่ได้จากการวิจัยนี้จะช่วยพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษตลอดจนพัฒนาทักษะด้านอื่นให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

จุดประสงค์ในการวิจัย

เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้ภาระงานจิกซอร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนเรียนและหลังเรียน

สมมติฐานของการวิจัย

1. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้ภาระงานจิกซอร์ ได้คะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
2. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้ภาระงานจิกซอร์ ได้คะแนนหลังเรียนไม่น้อยกว่าร้อยละ 70

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนภูเวียงวิทยาคม สังกัดการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 25 ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 จำนวนนักเรียนทั้งหมด 39 คน

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ การสอนภาษาอังกฤษโดยใช้ภาระงานจิกซอร์

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ

3. เนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง

เนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง เป็นเนื้อหากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งผู้วิจัยได้คัดเลือกเนื้อหาจากหนังสือแบบเรียนและสื่อต่างๆ ที่สอดคล้องกับหลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียนภูเวียงวิทยาคม และหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 แล้วนำมาจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 10 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง ซึ่งมีหัวข้อดังนี้ 1) Country and nationality 2) Occupations 3) Sports 4) Foods and drinks 5) Places 6) My family 7) Animals 8) Days of the Week 9) Months of a year 10) At school

4. ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง

การวิจัยครั้งนี้ใช้ระยะเวลาในการทดลอง 20 ชั่วโมง สัปดาห์ละ 4 ชั่วโมง รวม 5 สัปดาห์ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561

แบบแผนการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงทดลองแบบกลุ่มเดียว ซึ่งมีการวัดผลก่อนและหลังการทดลอง (One Group Pretest-Posttest Design) (ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ, 2543: 93-212) ดังแบบแผนการวิจัย ต่อไปนี้

$$T_1 \times T_2$$

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิจัย

T_1 คือ การทดสอบก่อนเรียน

X คือ การสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้ภาระงานจิกซอร์

T_2 คือ การทดสอบหลังเรียน

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้ภาระงานจิกซอร์ หมายถึง การจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์โดยใช้ภาระงานจิกซอร์ ซึ่งการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบภาระงาน ของ วิลลิส (Willis, 1996: 56-58) โดยมีขั้นตอนการสอนดังนี้

1. ขั้นเตรียมภาระงาน (Pre-task) ในขั้นตอนนี้คือ การแนะนำหัวข้อหรือภาระงาน

1.1 ครูใช้กิจกรรมเพลงหรือเกม ที่เกี่ยวกับคำศัพท์ สำนวน และโครงสร้างประโยคที่ใช้ในการทำภาระงาน

1.2 ครูนำเสนอคำศัพท์โดยใช้รูปภาพ และบัตรคำ โดยครูออกเสียงแล้วให้นักเรียนออกเสียงตาม ทีละคนและทั้งชั้นเรียน

1.3 ครูนำเสนอกระบวนการสอนโครงสร้างประโยค โดยนำเสนอด้วยแถบประโยค นักเรียนอ่านตามครูทีละคนและทั้งชั้นเรียน

2. ขั้นระหว่างภาระงาน (Task Cycle)

2.1 ภาระงาน (Task)

2.1.1 ครูแบ่งกลุ่มนักเรียนออกเป็นกลุ่มย่อย กลุ่มละ 4 คน โดยคณะกรรมการสามารถ ครูแจกใบงานที่ 1 ซึ่งจะเป็น รูปภาพ/บทสนทนาหรือแผนที่/แผนผังที่แตกต่างกันตามรูปแบบของภาระงานจิกซอร์แก่นักเรียนแต่ละคนในกลุ่ม

2.1.2 ครูให้นักเรียนทำภาระงานจิกซอร์ในใบงานที่ 1 ที่แต่ละคนในกลุ่มได้รับ โดยฝึกออกเสียงคำศัพท์ และนำคำศัพท์มาเรียบเรียงและพูดให้เป็นประโยคเพื่ออธิบายสถานการณ์นั้น

2.2 การวางแผน (Planning)

เมื่อทำภาระงานเสร็จสิ้น ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มเตรียมวางแผนและซักซ้อมการรายงานผลการกระทำภาระงานจิกซอร์ โดยการเขียนก่อนรายงานจริง ครูเป็นผู้คอยช่วยเหลือและให้คำแนะนำ

2.3 การรายงาน (Report)

ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับการะงานจิกซอร์ของกลุ่มตัวเอง หน้าชั้นเรียน และทุกกลุ่มช่วยกันแสดงความคิดเห็นในส่วนต่างๆของการะงานจิกซอร์ที่เสนอ

3. ขึ้นเน้นรูปแบบทางภาษา (Language Focus)

3.1 ขึ้นวิเคราะห์ภาษา (Analysis)

3.1.1 ครูและนักเรียนวิเคราะห์รูปแบบและโครงสร้างของไวยากรณ์ทางภาษาที่ใช้ในการะงาน

3.1.2 ครูและนักเรียนร่วมกันแก้ไขรูปแบบและโครงสร้างของไวยากรณ์ทางภาษาให้ถูกต้อง

3.2 การฝึกหัดใช้ภาษา (Practice)

ครูให้นักเรียนฝึกอ่านคำศัพท์ ประโยค อีกครั้งโดยให้นักเรียนฝึกพูดประโยคที่ได้วิเคราะห์และแก้ไขถูกต้องแล้ว และครูสรุปคำศัพท์หรือกลุ่มคำในประโยคที่ได้เรียนไปแล้ว

2. ความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ หมายถึง พฤติกรรมของนักเรียนในการสะกดคำศัพท์ ความรู้เกี่ยวกับการออกเสียงคำศัพท์ บอกความคำศัพท์และนำคำศัพท์ไปใช้ในประโยคได้อย่างถูกต้อง โดยวัดจากผลคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบวัดความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จากแนวคิดของ เนชั่น (Nation, 2006: 112)

การสร้างเครื่องมือในการวิจัย

1. ศึกษาหลักสูตรแกนกลางฯ สาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 รวมทั้งศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎีในการออกแบบการจัดการเรียนรู้และหลักการสร้างแบบทดสอบ

2. สร้างเครื่องมือในการวิจัย แล้วนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญทางการสอนภาษาอังกฤษจำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบ จากนั้นนำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item objective Congruence: IOC) ในการวิจัยครั้งนี้ เครื่องมือทั้ง 2 ฉบับ มีค่าความสอดคล้อง เท่ากับ 1.00 ทุกข้อ

3. นำเครื่องมือที่ปรับปรุงแล้วได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้การะงานจิกซอร์ และแบบทดสอบก่อน-หลังเรียน ไปทดลอง (Try out) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนภูเวียงวิทยาคม อ. ภูเวียง จ. ขอนแก่น จำนวน 20 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างโดยแบบทดสอบก่อน-หลังเรียนมีค่าความยากง่าย (p) อยู่ระหว่าง 0.35-0.75 ค่าอำนาจจำแนก (r) มีค่า 0.40-0.81 และค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบโดยใช้สูตร KR-20 ของคูเดอร์ ริชาร์ดสัน (Kuder Richardson) โดยได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับเท่ากับ 0.95

4. นำเครื่องมือการวิจัยไปใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่างระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนภูเวียงวิทยาคม อ. ภูเวียง จ. ขอนแก่น ซึ่งกลุ่มตัวอย่างจำนวน 39 คนได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Selection)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้ภาระงานจิกซอร์ โดยมีขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูลดังต่อไปนี้

1. เลือกกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนภูเวียงวิทยาคม อำเภอภูเวียง จังหวัดขอนแก่น สังกัดการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 25 ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 จำนวนนักเรียน 39 คน ที่ได้มาโดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Selection)

2. ทำการทดสอบก่อนเรียน (Pretest) โดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นก่อนดำเนินการทดลอง ซึ่งเป็นแบบทดสอบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ เพื่อทดสอบการบอกความหมายของคำศัพท์และการนำคำศัพท์ภาษาอังกฤษไปใช้ในบริบทได้ถูกต้อง แล้วทำการบันทึกคะแนนไว้เพื่อเปรียบเทียบกับคะแนนทดสอบหลังเรียน

3. ผู้วิจัยดำเนินการสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้ภาระงานจิกซอร์ โดยจัดการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 10 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง ใช้เวลาทั้งหมด 20 ชั่วโมง

4. ทดสอบหลังเรียน (Posttest) ผู้วิจัยดำเนินการทดสอบหลังเรียนโดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้ภาระงานจิกซอร์ ชุดเดียวกับที่ใช้ทดสอบก่อนเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

5. นำผลคะแนนที่ได้จากการทดสอบ มาวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีทางสถิติเพื่อทดสอบสมมติฐาน

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบวัดความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้ภาระงานจิกซอร์ของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง มาวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปทางสถิติสำหรับสังคมศาสตร์ (SPSS) ซึ่งได้ดำเนินการ ดังต่อไปนี้

วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยหาค่าเฉลี่ย ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แบบทดสอบที่แบบกลุ่มเดียวเทียบกับเกณฑ์ (One Sample t-test) และการทดสอบที่แบบไม่อิสระ (t-test for Dependent Samples)

ผลการเปรียบเทียบคะแนนความสามารถการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้ภาระงานจิกซอว์ก่อนเรียนและหลังเรียน

ตารางที่ 1 ผลการเปรียบเทียบคะแนนความสามารถการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้ภาระงานจิกซอว์ก่อนเรียนและหลังเรียน (คะแนนเต็ม 30 คะแนน)

การทดสอบ	n	$\bar{x}$	S.D.	ร้อยละ	t
ก่อนเรียน	39	9.23	2.75	30.77	30.48
หลังเรียน	39	22.31	2.14	74.36	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01

จากตารางที่ 1 พบว่าคะแนนความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้ภาระงานจิกซอว์ ก่อนเรียนและหลังเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 39 คน มีค่าเฉลี่ยคะแนนทดสอบก่อนเรียนเท่ากับ 9.23 คิดเป็นร้อยละ 30.77 และค่าคะแนนเฉลี่ยทดสอบหลังเรียนเท่ากับ 22.31 คิดเป็นร้อยละ 74.36 เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนน พบว่าคะแนนความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้ภาระงานจิกซอว์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้ภาระงานจิกซอว์ของชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 70

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้ภาระงานจิกซอว์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 70

การทดสอบ	n	$\bar{x}$	S.D.	ร้อยละ	t
หลังเรียน	39	22.31	2.14	74.36	65.05

จากตารางที่ 2 พบว่าคะแนนความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้ภาระงานจิกซอว์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 39 คน มีค่าเฉลี่ยของคะแนนทดสอบหลังเรียนเท่ากับ

22.31 คะแนน หรือ ร้อยละ 74.36 เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนน พบว่าคะแนนความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้ภาระงานจิกซอร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 คือมีค่าคะแนนเฉลี่ย () หลังเรียนไม่น้อยกว่า 21.00 คะแนน

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยในครั้งนี้ เป็นการศึกษาและเปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียน ซึ่งสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

นักเรียนมีคะแนนความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษก่อนเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 9.23 คิดเป็นร้อยละ 30.77 และหลังเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 22.31 คิดเป็นร้อยละ 74.36 พบว่านักเรียนมีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนได้คะแนนการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษหลังเรียนไม่ต่างจากเกณฑ์ร้อยละ 70

การอภิปรายผล

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้ภาระงานจิกซอร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนเรียนและหลังเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งผู้วิจัยได้สรุปและอภิปรายเป็นประเด็นต่างๆ ตามลำดับดังนี้

ผลการศึกษาความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนโดยใช้ภาระงานจิกซอร์ผลการทดลองครั้งนี้พบว่านักเรียนมีความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษก่อนเรียนคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 30.77 และหลังเรียนเฉลี่ยร้อยละ 74.36 จากการวิจัยพบว่า คะแนนความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษไม่ต่างจากเกณฑ์ร้อยละ 70 และนักเรียนมีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 1 และข้อที่ 2 โดยจากคะแนนก่อนเรียนของนักเรียนจะเห็นได้ว่า นักเรียนมีความรู้พื้นฐานด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษอยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ ที่เป็นเช่นนี้เพราะนักเรียนไม่สามารถจดจำความหมายของคำศัพท์และไม่สามารถนำไปใช้ในประโยคได้ แต่หลังจากที่นักเรียนได้รับการสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้ภาระงานจิกซอร์แล้ว พบว่านักเรียนสามารถจดจำและบอกความหมาย รวมทั้งสามารถใช้คำศัพท์ภาษาอังกฤษในการสื่อสารในขณะที่ปฏิบัติกิจกรรมได้ นอกจากนี้นักเรียนยังได้ทำงานเป็นกลุ่ม ซึ่งการทำงานเป็นกลุ่มนี้นักเรียนมีการช่วยเหลือกัน แลกเปลี่ยนความรู้ซึ่งกันและกัน อภิปรายร่วมกัน มีปฏิสัมพันธ์ต่อกัน ทำให้การเรียนรู้มีความหมายและสนุกสนานในการทำภาระงานซึ่งสอดคล้องกับ พิกะ คานากิ และ ฟาโลดุน (Pica, Kanagy & Falodun, 1993: 19-20) ที่กล่าวว่า การที่นักเรียนทำภาระงานเป็นคู่หรือกลุ่มที่นั้นทำให้นักเรียนต้องทำงานร่วมกันและได้มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลเพื่อ

นำแต่ละเรื่องราวมารวมกันให้เป็นเรื่องราวที่สมบูรณ์เพียงเรื่องเดียว ในขณะที่ภาระงานนักเรียนต่างเป็นผู้ให้ข้อมูลและขอข้อมูล ภาระงานเช่นนี้เป็นภาระงานที่ให้นักเรียนค้นหาข้อมูลซึ่งกันและกัน เพื่อแก้ปัญหาหรือจัดเรียงเรื่องราวต่างๆ ส่วนการจัดการเรียนการสอนที่ใช้ภาระงานตามแนวคิดของ วิลลิส (Willis, 1996: 56-58) ซึ่งประกอบด้วย 3 ขั้นตอนได้แก่ ขั้นตอนภาระงาน (Pre-task) ขั้นระหว่างภาระงาน (Task Cycle) และขั้นเน้นรูปแบบทางภาษา (Language Focus) ทำให้นักเรียนได้เรียนรู้เป็นลำดับขั้นตอนอย่างเป็นระบบซึ่งในการจัดการเรียนการสอน ซึ่งผลการวิจัยส่งผลให้คะแนนการทดสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 จึงสามารถกล่าวได้ว่าการสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้ภาระงานจิกซอว์ในครั้งนี้ สามารถพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนให้ดีขึ้น ซึ่งสาเหตุที่เป็นเช่นนี้ คือ การสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้ภาระงานซึ่งประกอบด้วยสามขั้นตอนได้แก่ขั้นเตรียมภาระงาน (Pre-task) ผู้สอนใช้กิจกรรมเพลงหรือเกมที่เกี่ยวข้องกับคำศัพท์สำนวนและโครงสร้างประโยคที่ใช้ในการทำภาระงานหลังจากนั้นนำเสนอคำศัพท์โดยใช้รูปภาพและบัตรคำโดยครูออกเสียงแล้ว ให้นักเรียนออกเสียงตามที่ละคนและทั้งชั้นเรียน แล้วนำเสนอกระบวนการสอนโครงสร้างประโยคโดยนำเสนอด้วยแถบประโยค นักเรียนอ่านตามครูทีละคนและทั้งชั้นเรียน ขั้นระหว่างภาระงาน (Task Cycle) นักเรียนจะได้ทำงานเป็นกลุ่มได้แลกเปลี่ยนความรู้ซึ่งกันและกันและนำมาอภิปรายหน้าชั้นเรียนและขั้นสุดท้ายขั้นเน้นรูปแบบทางภาษา (Language Focus) ซึ่งในขั้นนี้จะแบ่งออกเป็น 2 ขั้น คือขั้นวิเคราะห์ภาษา (Analysis) ครูและนักเรียนจะได้วิเคราะห์รูปแบบและโครงสร้างของไวยากรณ์ทางภาษาที่ใช้ในภาระงานและร่วมกันแก้ไขรูปแบบโครงสร้างของไวยากรณ์ทางภาษาให้ถูกต้อง ขั้นการฝึกหัดใช้ภาษา (Practice) ครูให้นักเรียนฝึกอ่านคำศัพท์ประโยคอีกครั้ง โดยให้นักเรียนฝึกพูดประโยคที่ได้วิเคราะห์และแก้ไขจากภาระงานที่ได้ทำแล้ว ซึ่งการจัดการเรียนการสอนตามขั้นตอนดังกล่าวทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้อย่างเป็นระบบซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของนูแนน (Nunan, 2004: 4) ที่ได้ให้ความหมายว่า ภาระงานเป็นชิ้นงานที่เกิดจากการปฏิบัติงานในชั้นเรียนที่เกี่ยวข้องกับความรู้ความเข้าใจ และสามารถปรับเปลี่ยนได้อย่างเหมาะสม ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กับการเรียนภาษาเป้าหมาย รวมถึงความรู้ด้านไวยากรณ์ และการปฏิบัติงานเพื่อให้สามารถใช้ภาษาในการสื่อสารความได้

นอกจากนั้นในช่วงเริ่มสอนครูใช้กิจกรรมเพลง หรือเกมหรือสนทนาซักถาม ที่เกี่ยวกับคำศัพท์ สำนวนและโครงสร้างที่ใช้ในการทำภาระงาน จากนั้นครูนำเสนอคำศัพท์โดยใช้รูปภาพ และบัตรคำ โดยครูออกเสียง แล้วให้นักเรียนออกเสียงตามที่ละคนและทั้งชั้นเรียน ครูนำเสนอกระบวนการสอนโครงสร้างประโยค โดยนำเสนอด้วยแถบประโยค นักเรียนอ่านตามครูทีละคนและทั้งชั้นเรียน ในขั้นภาระงาน (Task) ครูแบ่งกลุ่มให้นักเรียนออกเป็นกลุ่มย่อย กลุ่มละ 4 คน โดยความสามารถ ครูแจกใบงานที่ 1 จะเป็นรูปภาพหรือบทสนทนาที่แตกต่างกันตามรูปแบบของภาระงานจิกซอว์แก่นักเรียนแต่ละคนในกลุ่ม ครูให้นักเรียนทำภาระงานจิกซอว์ในใบงานที่ 1 ที่แต่ละคนใน

กลุ่มได้รับ โดยฝึกออกเสียงคำศัพท์ และนำคำศัพท์มาเรียบเรียงและพูดให้เป็นประโยคเพื่ออธิบายสถานการณ์นั้น ในขั้นการวางแผน (Planning) เมื่อทำการงานเสร็จสิ้น ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มเตรียมวางแผนและซักซ้อมการรายงานผลการทำการงานจิกซอร์ โดยให้นักเรียนทำใบงานที่ 2 เขียนก่อนรายงานจริง ครูเป็นผู้คอยช่วยเหลือและให้คำแนะนำ ในขั้นการรายงาน (Report) ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับภาระงานจิกซอร์ของกลุ่มตัวเองหน้าชั้นเรียน และทุกกลุ่มช่วยกันแสดงความคิดเห็นในส่วนต่างๆ ของภาระงานจิกซอร์ที่เสนอ ในขั้นวิเคราะห์ภาษา (Language Analysis) ครูและนักเรียนวิเคราะห์รูปแบบและโครงสร้างของไวยากรณ์ทางภาษาที่ใช้ ครูและนักเรียนร่วมกันแก้ไขรูปแบบและโครงสร้างของไวยากรณ์ทางภาษาให้ถูกต้อง ในขั้นการฝึกหัดใช้ภาษา (Practice) ครูให้นักเรียนอ่านคำศัพท์ ประโยค อีกครั้งโดยให้นักเรียนพูดประโยคที่ได้วิเคราะห์และแก้ไขให้ถูกต้อง และครูสรุปคำศัพท์หรือกลุ่มคำที่ได้เรียนไปแล้ว และให้นักเรียนทำใบงานที่ 3 ด้วยภาระงานจิกซอร์ดังที่กล่าวมานั้น ทำให้คะแนนความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาเกี่ยวกับความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้ภาระงานจิกซอร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยและข้อเสนอแนะไปใช้สำหรับการวิจัยครั้งต่อไป ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

จากการวิจัยพบว่า การพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้ภาระงานจิกซอร์ ทำให้นักเรียนมีความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น และเพื่อให้เกิดกิจกรรมการสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้ภาระงานจิกซอร์มีประสิทธิภาพมากขึ้น ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1.1 ในการวิจัยครั้งนี้พบว่า นักเรียนมีคะแนนความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ดังนั้นควรนำการสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้ภาระงานจิกซอร์ไปใช้ในการพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของผู้เรียน

1.2 ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้ภาระงานจิกซอร์ พบว่าผู้เรียนมีความสุขกับการทำงานกลุ่มร่วมกับเพื่อนๆ ดังนั้นในการจัดการเรียนการสอนผู้สอนควรให้ผู้เรียนทำกิจกรรมโดยละความสามารถของผู้เรียนไว้ในกลุ่มเดียวกัน เพื่อผู้เรียนได้ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

1.3 ในการวิจัยครั้งนี้พบว่า สื่อการจัดการเรียนรู้ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจรูปภาพ สีสันที่น่าสนใจ จากบัตรคำ ทำให้ผู้เรียนกระตือรือร้น สนใจในกิจกรรม และเข้าใจเนื้อหา

ได้อย่างรวดเร็ว ดังนั้นผู้สอนจึงควรเตรียมสื่อ อุปกรณ์การเรียนการสอนให้พร้อม ครบถ้วนตรงตามวัตถุประสงค์การเรียนรู้ และเพียงพอต่อจำนวนของผู้เรียน นอกจากนี้ผู้สอนควรทำการทดลองใช้สื่อตามแผนการจัดการเรียนรู้และควรอธิบายรายละเอียดของกิจกรรมกิจกรรมให้นักเรียนเข้าใจ เพื่อให้ นักเรียนได้ประสบการณ์ทางด้านภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นในขั้นระหว่างการทำงาน ก่อนให้นักเรียนได้ลงมือทำภาระงานกิจกรรมของจริง เพื่อให้การปฏิบัติกิจกรรมการเรียนการสอนเป็นไปตามระยะเวลาที่กำหนด บรรลุวัตถุประสงค์และเกิดประสิทธิภาพสูงสุดต่อผู้เรียน

บรรณานุกรม

กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551.**

กรุงเทพฯ: องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.

_____. (2553). **คู่มือการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ.** กรุงเทพฯ: องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.

เรวดี หิรัญ (2533). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนจากการตั้งคำถามจากเรื่องที่อ่านเองและโดยการย่อเรื่องที่อ่าน. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชามัธยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

Blake, R. (2000). Computer mediated communication: A window on L2 Spanish Interlanguage. **Language Learning and Technology**, 4, 120-136.

Cross, D. (1995). **A practical handbook of language teaching.** London: Phonix ELT

Nation, I. S. P.. (2006). **Teaching Vocabulary.** *ASIAN EFL Journal*. Retrieved November 7, 2018, from http://www.asian-efl-journal.com/sept_50_pn.pdf.

Nunan, D. (2004). **Task-based language teaching.** Cambridge: Cambridge University Press.

Pica, T., Kanagy, R., & Falodun, J. (1993). **Task and Language Learning: Integrating Theory and Practice.** Bristol: Multilingual Matters

Richard, J. C., & Renandya, W.A. (2005). **Methodology in language teaching. An anthology of current practice.** Cambridge: Cambridge.

Savignon, S. (1983). **Communicative competence: Theory and classroom practice.** New York: McGraw Hill.

Willis, J. (1996). **A framework for task-based learning.** Edinburgh: Longman.